SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE JULIANE KOKOTT,
predstavljeni 18. marca 2010[1]

I – Uvod

1. Ta pritožbeni postopek odpira razpravo o problematiki rokov v zvezi z dokončno dodelitvijo sredstev državam članicam za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov.

2. Postopek temelji na sporu med Helensko republiko (v nadaljevanju: tožeča stranka) in Evropsko komisijo (v nadaljevanju: Komisija) o pomenu člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000. Pri tem se v bistvu postavlja vprašanje, ali je bila Komisija zavezana, da v odločbi o dodelitvi sredstev za proračunsko leto 2006 upošteva podatke, ki jih je Helenska republika posredovala šele po izteku roka, določenega v tej določbi.

3. S sodbo z dne 11. decembra 2008 (v nadaljevanju: izpodbijana sodba)[2] je Sodišče prve stopnje kot neutemeljeno zavrnilo tožbo, s katero je Helenska republika predlagala razglasitev ničnosti ali spremembo Odločbe 2006/669/ES[3] o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam glede na določeno število hektarjev s sklicevanjem na to, da Komisija v tej odločbi ni upoštevala podatkov, ki jih je Helenska republika sporočila naknadno.

4. S pritožbo, ki je prispela na Sodišče 6. februarja 2009, Helenska republika predlaga, naj se izpodbijano sodbo razveljavi, in vztraja pri svojih prvotnih tožbenih predlogih.

II – Pravni okvir

5. Sodišče prve stopnje je pravni okvir opisalo v točkah od 1 do 5 izpodbijane sodbe:

„1 Pravila za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov so določena z Uredbo Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999

1 – Jezik izvirnika: nemščina.

2 – Sodba z dne 11. decembra 2008 v zadevi Grčija proti Komisiji (T-339/06, ZOdl., str. II-3525).

3 – Odločba 2006/669/ES z dne 4. oktobra 2006 o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev v proračunskem letu 2006 državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v skladu z Uredbo št. 1493/1999, UL L 275, str. 62 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

o skupni ureditvi trga za vino (UL L 179, str. 1) in z Uredbo Komisije (ES) št. 1227/2000 z dne 31. maja 2000 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 1493/1999 o skupni ureditvi trga za vino v zvezi z obsegom vinogradniških površin (UL L 143, str. 1), kot je bila spremenjena.

2 V členu 14 Uredbe št. 1493/1999 je določeno:

‚(1) Komisija nakaže začetna letna sredstva državam članicam na podlagi objektivnih meril ob upoštevanju določenih pogojev in potreb ter prizadevanj glede na cilj programa.

(2) Začetna dodeljena sredstva se prilagodijo glede na dejanske stroške in na podlagi pregledanih napovedi izdatkov, ki jih predložijo države članice ob upoštevanju cilja programa in razpoložljivih sredstev.

[…]‘

3 Člen 16 Uredbe št. 1227/2000 je med drugim spremenila Uredba Komisije (ES) št. 1841/2003 z dne 17. oktobra 2003 o spremembi Uredbe št. 1227/2000 (UL L 268, str. 58). Tako je v členu 16 Uredbe št. 1227/2000 v različici, ki se uporablja za proračunsko leto 2006, določeno:“

„(1) Države članice pošljejo Komisiji v zvezi s sistemom prestrukturiranja in preusmeritve najkasneje 10. julija vsako leto:

(a) poročilo o dejansko nastalih izdatkih na dan 30. junij v tekočem proračunskem letu in skupno zadevno površino;

(b) poročilo o potrjenih izdatkih na dan 30. junij v tekočem proračunskem letu in skupno zadevno površino;

[…]

(2) Brez poseganja v splošna pravila, oblikovana za proračunsko disciplino, Komisija zniža predplačila za kmetijske izdatke na začasni in pavšalni osnovi, kadar so podatki, ki jih morajo države članice skladno z odstavkom 1 posredovati Komisiji, nepopolni ali nepravočasni.“

4 Člen 17 Uredbe št. 1227/2000 sta med drugim spremenili Uredba Komisije (ES) št. 315/2003 z dne 19. februarja 2003 (UL L 46, str. 9) in Uredba Komisije (ES) št. 1203/2003 z dne 4. julija 2003 (UL L 168, str. 9). Tako je v členu 17 Uredbe št. 1227/2000 v različici, ki se je uporabljala za proračunsko leto 2006, določeno:

„(1) Za vsako državo članico se dejanski izdatki, potrjeni in navedeni za katerokoli dano proračunsko leto, financirajo v mejah zneskov, priglašenih Komisiji v skladu s členom 16(1)(a) in (b), pod pogojem, da ti zneski ne presegajo skupnih finančnih zneskov, dodeljenih državi članici, v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999.

[…]

(3) Zahteve držav članic v skladu s členom 16(1)(c) se sprejmejo na podlagi sorazmerja, z uporabo zneskov, ki so na voljo za vse države članice po odbitku od vsote zneskov, prijavljenih skladno s členom 16(1)(a), in zneskov, prijavljenih v skladu s členom 16(1)(b), od skupnega zneska, dodeljenega državam članicam skladno s členom 14 Uredbe št. 1493/1999. Komisija po 30. juniju čim prej uradno obvesti države članice, v kakšnem obsegu se lahko sprejmejo zahtevki.

(4) Ne glede na odstavka 1 in 2, če je celotna površina, prijavljena skladno s členom 16(1)(a), manjša od števila hektarov, navedenih v dodelitvi za proračunsko leto za državo članico v skladu s členom 14(1) Uredbe […] št. 1493/1999, se stroški, prijavljeni za zadevno proračunsko leto, financirajo le do meje, ki je enaka skupni prijavljeni površini, pomnoženi s povprečnim zneskom pomoči na hektar; številka se izračuna kot razmerje med zneskom, dodeljenim državi članici skladno s členom 14(1) Uredbe (ES) št. 1493/1999, in predvidenim številom hektarjev.

Navedeni znesek ne sme biti v nobenem primeru večji kot stroški, prijavljeni v skladu s členom 16(1)(a).

Za izvajanje tega odstavka se uporabi 5 % odstopanje za celotno prijavljeno površino, v primerjavi s površino, ki je v dodelitvi za proračunsko leto.

Zneski, ki se ne financirajo v skladu s tem odstavkom, niso na voljo za namen uporabe odstavka 3.

[…]

(8) Sklicevanja na določeno proračunsko leto se nanašajo na dejanska plačila držav članic med 16. oktobrom in naslednjim 15. oktobrom.

[…]“

5 Člen 7(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 160, str. 103) določa:

„Komisija odloči o mesečnih predplačilih na podlagi knjiženih odhodkov, ki jih izvedejo akreditirane plačilne službe.

Odhodki za oktober se pripišejo oktobru, če se izvedejo med 1. in 15. oktobrom, in novembru, če se izvedejo med 16. in 31. oktobrom. Predplačila se plačajo državi članici najpozneje tretji delovni dan drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil odhodek izveden.

[…]“

III – Dejansko stanje in izpodbijana odločba

6. V točkah od 6 do 14 je Sodišče prve stopnje opisalo dejansko stanje in izpodbijano odločbo:

„6 Za proračunsko leto 2006 (od 16. oktobra 2005 do 15. oktobra 2006) je bila okvirna razdelitev sredstev, dodeljenih na podlagi Uredbe št. 1493/1999 za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov, določena z Odločbo Komisije 2005/716/ES z dne 10. oktobra 2005 o določitvi okvirne dodelitve finančnih sredstev za vinsko leto 2005/2006 državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1493/1999 (UL L 271, str. 45). V prilogi k navedeni odločbi je okvirni znesek dodelitve finančnih sredstev Helenski republiki določen na 8.574.504 EUR za površino 1249 ha.

7 Grški organi so 10. julija 2006 na podlagi člena 14 Uredbe št. 1493/1999 in člena 16 Uredbe št. 1227/2000 Komisijo obvestili o stanju izdatkov, povezanih s prestrukturiranjem in preusmeritvijo vinogradov v Grčiji med proračunskim letom 2006,

da bi pridobili finančna sredstva. Na podlagi tega sporočila so celotni navedeni izdatki znašali 6.829.204,46 EUR, ustrezna površina pa je bila 788,002 ha.

8 Grški organi so 22. septembra 2006 Komisiji poslali dopis, da bi jo seznanili z napako pri vnosu v podatkovno bazo, saj je bila površina, ki jo je bilo treba upoštevati, 1102,271 ha. Pojasnili so, da ta površina ustreza seštevku skupne površine, navedene v razpredelnici, ki je priložena k dopisu z dne 10. julija 2006 in v kateri so povzeti izdatki prestrukturiranja in preusmeritve vinogradov v Grčiji, ki so dejansko nastali na dan 30. junija 2006, torej za 1085,391 ha, in skupne površine, navedene v razpredelnici, ki je priložena k dopisu z dne 10. julija 2006 in v kateri so povzeti izdatki prestrukturiranja in preusmeritve vinogradov v Grčiji, ki so bili plačani na dan 30. junija 2006, torej za 16,88 ha. Opozorili so tudi na to, da je znesek celotnih izdatkov 6.829.204,46 EUR.

9 Med 890. zasedanjem upravljalnega odbora za vino 26. septembra 2006 so grški organi Komisiji ponovno predlagali, naj upošteva popravljene podatke. Komisija je zahtevo grških organov ustno zavrnila z obrazložitvijo, da popravljenih podatkov niso predložili pravočasno.

10 Komisija je 4. oktobra 2006 izdala Odločbo 2006/669/ES o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev v proračunskem letu 2006 državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v skladu z Uredbo št. 1493/1999 (UL L 275, str. 62, v nadaljevanju: izpodbijana odločba). Na isti datum se je predstavnik Komisije srečal s predstavniki grških organov in jim pojasnil, da glede na roke ni mogoče ugoditi njihovi zahtevi, naj se upoštevajo popravljeni podatki, sporočeni 22. septembra 2006.

11 Grški organi so 16. oktobra 2006 na Komisijo naslovili predlog z zahtevo, naj se spremeni priloga k izpodbijani odločbi. Komisija tej zahtevi ni ugodila.

12 V izpodbijani odločbi je Komisija za Helensko republiko upoštevala podatke, ki so jih sporočili grški organi 10. julija 2006.

13 V uvodni izjavi 6 izpodbijane odločbe je navedeno, da je Komisija Helenski republiki naložila kazen, določeno v členu 17(4) Uredbe št. 1227/2000, v znesku 1.129.015 EUR.

14 V prilogi k izpodbijani odločbi je bil znesek dokončne dodelitve finančnih sredstev Helenski republiki za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v Grčiji določen na 5.700.190 EUR za površino 788 ha."

IV – Postopek na prvi stopnji in pritožbeni predlogi

7. Helenska republika je 30. novembra 2006 v tajništvu Sodišča prve stopnje vložila tožbo zoper izpodbijano odločbo 2006/669/ES. V utemeljitev tožbe je uveljavljala pet tožbenih razlogov. Prvi se je nanašal na to, da gre pri roku iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 za informativni rok, zato je treba upoštevati tudi podatke, posredovane po izteku roka. Drugi razlog se je nanašal na kršitev načela lojalnega sodelovanja, tretji na kršitev načela dobre vere in dobrega upravljanja, četrti na kršitev načela sorazmernosti in peti na kršitev načela polnega učinka.

8. Sodišče prve stopnje je 11. decembra 2008 z izpodbijano sodbo potrdilo izpodbijano odločbo. Zato je Sodišče prve stopnje tožbo Helenske republike zavrnilo in tožeči stranki naložilo plačilo stroškov postopka.

9. Grčija je zoper to sodbo vložila to pritožbo in predlaga, naj se:

– ugotovi, da je pritožba dopustna;

– izpodbijana sodba razveljavi;

– ugodi tožbenim predlogom in

– Komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka pred Sodiščem prve stopnje.

10. Komisija Sodišču predlaga, naj se:

– pritožba zavrže kot nedopustna in neutemeljena;

– Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

11. Pred Sodiščem je v zvezi s pritožbo potekal pisni postopek. Nobena stranka ni predlagala ustne obravnave.

V – Pravna presoja

A – *Dopustnost pritožbe*

12. Komisija meni, da je pritožba nedopustna, ker je pritožnica le ponovila trditve, ki jih je navedla že na prvi stopnji.

13. Vendar s tem Komisija spregleda bistveno ustaljeno sodno prakso Sodišča o dopustnosti pritožb.

14. Pritožba, ki samo ponavlja razloge in trditve, ki so bili predloženi Sodišču prve stopnje, skupaj s tistimi, ki so temeljili na dejstvih, ki jih je to sodišče izrecno zavrnilo, sicer ne zadosti zahtevi po obrazložitvi, ki izhaja iz člena 51 Statuta Sodišča in člena 112(1)(c) Poslovnika Sodišča.[4] Taka pritožba namreč pomeni le predlog za ponovno preučitev tožbe, za katero Sodišče v skladu s členom 49 Statuta ni pristojno.[5]

15. Od tega pa je treba razlikovati pritožbo, ki izrecno nasprotuje sodbi Sodišča prve stopnje in njegovi pravni presoji ter se pri tem opira na trditve, ki so že bile navedene zoper izpodbijano odločbo.

16. Kadar pritožnica izpodbija razlago ali uporabo prava Skupnosti Sodišča prve stopnje, se seveda pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbi.[6] Glavna naloga Sodišča kot pritožbenega sodišča je prav ta, da dokončno razjasni vprašanja razlage.

17. Z obravnavano pritožbo naj bi se napadlo prav stališče Sodišča prve stopnje o različnih pravnih vprašanjih, ki so mu bila predložena na prvi stopnji. V pritožbi so natančno navedeni izpodbijani vidiki izpodbijane sodbe ter razlogi in trditve, na katera se opira.

4 – Sodbe z dne 16. maja 2002 v zadevi ARAP in drugi proti Komisiji (C-321/99 P, Recueil, str. I-4287, točka 48); z dne 22. januarja 2004 v zadevi Mattila proti Svetu in Komisiji (C-353/01 P, Recueil, str. I-1073, točka 27) in z dne 29. aprila 2004 v zadevi Komisija proti CAS Succhi di Frutta (C-496/99 P, Recueil, str. I-3801, točka 50).

5 – Sklep z dne 25. marca 1998 v zadevi FFSA in drugi proti Komisiji (C-174/97 P, Recueil, str. I-1303, točka 24).

6 – Sodba z dne 13. julija 2000 v zadevi Salzgitter proti Komisiji (C-210/98 P, Recueil, str. I-5843, točka 43).

18. Pritožba je zato dopustna.

B – *Utemeljenost pritožbe*

19. Helenska republika v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge. Po eni strani naj bi odločitev Sodišča prve stopnje temeljila na napačnem razumevanju člena 16(1) in (2) ter člena 17(1) Uredbe št. 1227/2000. Po drugi strani naj Sodišče prve stopnje pri odločitvi ne bi upoštevalo pomena različnih splošnih pravnih načel. Nazadnje naj bi bila obrazložitev izpodbijane sodbe protislovna.

1. Prvi pritožbeni razlog

20. Helenska republika meni, da je rok iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000, ki se vsako leto izteče 10. julija, v nasprotju z ugotovitvijo Sodišča prve stopnje le informativni rok. Pritožnica meni, da bi morala Komisija zato v izpodbijani odločbi upoštevati podatke, ki so bili sporočeni po izteku roka. Sodišče prve stopnje pa na podlagi pravnega mnenja Komisije meni, da je rok zavezujoč. Helenska republika to trditev izpodbija s prvim pritožbenim razlogom.

21. Besedilo člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 ter sistematična uvrstitev člena in teleološka razmišljanja o smislu in namenu določb o rokih v njihovem zakonodajnem okviru pa nazadnje potrjujejo mnenje, ki ga zastopa Sodišče prve stopnje. Rok iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 je zavezujoč prekluzivni rok.

a) Besedilo

22. Soglašati je treba s Sodiščem prve stopnje, ki trdi, da besedilo člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 potrjuje, da je tam določeni rok zavezujoč.

23. V skoraj vseh jezikovnih različicah je v členu 16(1) navedeno, da morajo države članice Komisiji vsako leto „najkasneje“ do 10. julija sporočiti podatke, navedene v tej

določbi. To kaže na zavezujočo naravo tega roka v smislu prekluzivnosti, zlasti ker za domnevo o prekluzivnem roku ni potrebna izrecna uporaba besede „prekluzivni rok“.[7] Če je treba neko dejanje opraviti najpozneje do 10. julija določenega leta, je naslednji dan že prekludirano in zato načeloma ni več mogoče.

24. Če je v treh jezikovnih različicah (namreč v grški, portugalski in romunski) zapisano, da morajo države članice Komisiji podatke vsako leto sporočiti „do“ 10. julija, potem te različice členu 16(1) Uredbe št. 1227/2000 pripisujejo isti pomen kot druge jezikovne različice.

b) Sistematična razlaga

25. Grška vlada trdi, da popolnoma informativna narava roka iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 izhaja iz sistematične razlage te določbe. Iz določbe iz člena 16(2) Uredbe št. 1227/2000 naj bi glede na zgoraj navedeno izhajalo, da bi Komisija morala upoštevati tudi poročila, predložena v okviru dokončne dodelitve sredstev po izteku roka iz člena 16(1).

26. V skladu s členom 16(2) Uredbe št. 1227/2000 „Komisija zniža predplačila za kmetijske izdatke na začasni in pavšalni osnovi, kadar so podatki, ki jih morajo države članice skladno z odstavkom 1 posredovati Komisiji, nepopolni ali nepravočasni“.

27. Helenska republika je za izhodišče utemeljitve izbrala besedilo odstavka 2, v katerem je kot kazen za pomanjkljivo ali nepravočasno poročilo določeno začasno zmanjšanje sredstev. Iz tega naj bi nujno izhajalo, da bi bilo treba kazen naknadno znova razveljaviti, če je poročilo dopolnjeno ali prvič predloženo po izteku roka. Nazadnje bi bilo mogoče govoriti o začasni kazni samo, če bi lahko naknadno znova odpadla zaradi zapoznelega poročila v skladu s členom 16(1) Uredbe št. 1227/2000.

7 – Sodišče prve stopnje se je v tem smislu sklicevalo na sodbi z dne 30. novembra 1972 v zadevi Wasaknäcke (32/72, Recueil, str. 1181, točka 2) in z dne 13. decembra 1972 v zadevi Walzenmühle Magstadt (52/72, Recueil, str. 1267, točka 2).

28. Helenska republika v drugi fazi utemeljitve uporablja argument *„a fortiori“*. Komisija je namreč v postopku pred Sodiščem prve stopnje opozorila na to, da besedilo člena 16(2) Uredbe št. 1227/2000 vsebuje le ureditev za primer, ko poročila sploh ne bi bilo ali bi bilo le pomanjkljivo, vendar ne ureja tega primera poročila, ki je na prvi pogled popolno, vendar pomanjkljivo.

29. Helenska republika meni, da tudi za obravnavani primer pomanjkljivega pravočasno posredovanega poročila iz člena 16(2) izhaja možnost, da se po izteku roka pošlje (popravljeno) naknadno poročilo. Kajti država, ki je izpolnila obveznost obveščanja v skladu s členom 16(1) ob upoštevanju določenega roka in je pri tem storila le eno napako, glede na zgoraj navedeno ne bi smela biti obravnavana slabše od države, ki ni upoštevala roka iz člena 16(1) že od vsega začetka. Nasprotno, člen 16(2) Uredbe št. 1227/2000 obema daje možnost za naknadno poročilo, ki ga mora potem Komisija upoštevati pri dokončni dodelitvi sredstev.

30. Vendar glede na zgoraj navedeno teh glavnih utemeljitev Helenske republike v njenem prvem pritožbenem razlogu ni mogoče sprejeti.

31. Na prvi pogled se zdi utemeljitev Helenske republike sicer zelo prepričljiva. Če je v zakonski ureditvi za zamudo roka določena „začasna“ kazen, bi lahko sklepali, da s tem implicitno obstaja možnost, da se zamujeno dejanje opravi naknadno. Če zamujenega dejanja ne bi bilo mogoče opraviti naknadno in potem upoštevati pri sprejetju odločbe, bi le težko govorili o samo začasni kazni.

32. Natančna analiza besedila člena 16(2) Uredbe št. 1227/2000 pa pokaže, da iz tam navedene besedne zveze „začasno znižanje“ nikakor ni mogoče sklepati, da bi bilo treba v okviru te izpodbijane odločbe Komisije upoštevati naknadno poročilo Helenske republike.

33. Kajti v členu 16(2) Uredbe št. 1227/2000 za primer nepravočasnega ali pomanjkljivega poročila v skladu s prvim odstavkom ni določeno znižanje *„predplačil* za kmetijske izdatke na začasni in pavšalni osnovi“.

34. Člen 16(2) Uredbe št. 1227/2000 se tako sklicuje na postopek, ki je v okviru skupne kmetijske politike določen za izplačilo

finančnih sredstev državam članicam. Komisija da namreč državam članicam v skladu s členom 5(1) Uredbe št. 1258/1999 na voljo potrebna finančna sredstva za kritje stroškov v obliki predplačil na podlagi knjiženih odhodkov, izvedenih v referenčnem obdobju.

35. Komisija v skladu s členom 7(2) Uredbe št. 1258/1999 odloči o mesečnih predplačilih na podlagi knjiženih odhodkov, ki jih izvedejo akreditirane plačilne službe, pri čemer so predplačila vsakič plačana najpozneje tretji delovni dan drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil odhodek izveden.

36. Če država članica tako v roku iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 ne posreduje poročila z vsebino, določeno v tem členu, ali posreduje samo pomanjkljivega, se ji v skladu s členom 16(2) te uredbe začasno znižajo odobrena predplačila, ki jih v skladu s členom 7 Uredbe št. 1258/1999 predloži posamezna država članica na podlagi knjiženih mesečnih odhodkov. V tem je stalno sredstvo pritiska na državo članico, da upošteva obveznost obveščanja v skladu s členom 16(1) Uredbe št. 1227/2000. Ko država članica izpolni obveznost obveščanja, začasno znižanje naknadno preneha veljati.

37. Izključno ta kazen, namreč znižanje predplačil, ki se vsak mesec plačajo na podlagi knjiženih odhodkov, ki jih izvedejo akreditirane plačilne službe, je v skladu s členom 16(2) Uredbe št. 1227/2000 začasna, kar pomeni, da pri naknadnem poročilu to znižanje preneha veljati.

38. V odločbi, ki se izpodbija s to tožbo, pa Komisija sploh ni izvedla znižanja predplačil, odobrenih na podlagi knjiženih kmetijskih odhodkov Helenske republike, saj tam sploh ne gre za znižanje v skladu s členom 16(2) Uredbe št. 1227/2000.

39. Predmet ureditve izpodbijane odločbe je nasprotno popolnoma drugačen.

40. Komisija je s to izpodbijano odločbo državam članicam v skladu s členom 14(2) Uredbe št. 1493/1999 izvedla *dokončne* dodelitve finančnih sredstev na hektar za proračunsko leto 2006. Ta dokončna dodelitev sploh ni predmet „začasnega znižanja“ v skladu s členom 16(2) Uredbe št. 1227/2000, tako da iz začasnosti tam določenega znižanja ni mogoče nikakor sklepati o vprašanju, ali je treba v okviru končne dodelitve sredstev upoštevati poročila, prejeta po izteku roka iz člena 16(1).

Helenska republika se torej pri utemeljevanju opira na napačno izhodišče.

41. Vendar člen 16(2) Uredbe št. 1227/2000 ne določa prepričljivo začasnega znižanja *dokončne* dodelitve sredstev v skladu s členom 14(2) Uredbe št. 1493/1999. Nasprotno, pavšalna znižanja ureja na popolnoma drugem mestu: pri *predplačilih*, ki jih je treba odobriti na podlagi knjiženih kmetijskih odhodkov Helenske republike. To pa ne dovoljuje nikakršnih sklepov o tem, ali je treba poročila, predložena po roku, še upoštevati pri končni določitvi sredstev.

42. Če se ne upošteva tega nerazumevanja grške vlade, potem zakonodajni okvir določb v Poglavju IV Uredbe št. 1227/2000 potrjuje celo razlago, prvotno izpeljano iz besedila njenega člena 16(1), po kateri je tam navedeni rok zavezujoč.

43. V tem smislu je treba najprej spomniti na to, v katerem zakonodajnem okviru je člen 16 Uredbe št. 1227/2000. Pri tem členu gre za izvedbeno določbo k Uredbi št. 1493/1999 in tu za izvedbeno določbo k njenemu členu 14. Ta v okviru proračunskega načrta Skupnosti ureja dodelitev finančnih sredstev državam članicam za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov.

44. Komisija v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999 državam članicam pred začetkom proračunskega leta na podlagi objektivnih meril ob upoštevanju določenih pogojev in potreb ter prizadevanj glede na cilj programa nakaže začetna letna sredstva. Za sporno proračunsko leto je bilo to izvedeno z Odločbo Komisije 2005/716/ES z dne 10. oktobra 2005.

45. V členu 14(2) je nato v drugi fazi določeno, da se začetna dodeljena sredstva prilagodijo glede na dejanske stroške in na podlagi pregledanih napovedi izdatkov, ki jih predložijo države članice ob upoštevanju cilja programa in razpoložljivih sredstev. Za sporno proračunsko leto 2006 se je to zgodilo z izpodbijano odločbo.

46. Namen obveznosti obveščanja, ki je podrobno urejena s členom 16(1) Uredbe št. 1227/2000, je priprava te dokončne dodelitve sredstev v skladu s členom 14(2) Uredbe št. 1493/1999.

47. Komisija dobi podlago za dokončno dodelitev sredstev s poročilom, ki se zahteva v členu 16(1)(a) in (b), o dejansko nastalih izdatkih ter izdatkih, ugotovljenih med tekočim proračunskim letom, in z morebitnimi zahtevki v skladu s členom 16(1)(c) za nadaljnje

financiranje stroškov v tekočem proračunskem letu poleg začetnih nakazil sredstev v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999.

48. To se za posamezne države članice nikakor ne more zgoditi samo začasno, kar bo v nadaljevanju dokazano še s teleološkimi premisleki.

49. Iz člena 17(3) Uredbe št. 1227/2000 namreč izhaja, da je dodelitev sredstev državi članici, ki izhaja iz zneska, ki ji je bil začasno dodeljen v skladu s členom 14(1), mogoča samo, če so po odbitku vseh izdatkov držav članic, dejansko nastalih v proračunskem letu, od skupnega zneska, dodeljenega v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999, ostala še prosta sredstva. Dokončna dodelitev sredstev je torej odvisna od konkretnega obsega dodelitve drugim državam članicam, tako da so posamične poznejše spremembe izključene.

50. V nasprotju z mnenjem Helenske republike tudi ni mogoče navesti člena 17(1) te uredbe kot utemeljitev zoper zavezujočo naravo roka iz člena 16(1).

51. Člen 17(1) Uredbe št. 1227/2000 se namreč izrecno sklicuje na podatke, posredovane v roku iz člena 16(1), kot podlago za dokončno dodelitev sredstev Komisije. Za trditev Helenske republike, da bi morali biti v skladu s členom 17(1) podlaga dejanski stroški in bi bilo torej treba upoštevati popravke, izvedene po izteku roka, besedilo nasprotno ne ponuja nobene opore.

52. V okviru vmesnega predloga je torej treba ugotoviti, da sistematična razlaga člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 potrjuje besedno razlago, po kateri je tam navedeni rok zavezujoč.

c) Teleološka razlaga

53. Teleološka razlaga člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 dodatno potrjuje navedene ugotovitve. Na podlagi te razlage lahko samo zavezujoča narava roka učinkovito zagotovi smisel in namen členov 16 in 17.

54. Prilagoditev najprej začetno dodeljenih sredstev v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999 v obliki dokončne dodelitve sredstev v skladu s členom 14(2) te uredbe je smiselna samo, če lahko posledice te prilagoditve sredstev nastopijo še v tekočem, skoraj zaključenem proračunskem letu.

55. Praktična učinkovitost te določbe zahteva, da se sprejme odločba za določitev dokončne dodelitve sredstev državam članicam za proračunsko leto pred njegovim koncem, 15. oktobra, da lahko države članice zadnja plačila v zvezi z izdatki, prijavljenimi v skladu s členom 16(1) Uredbe št. 1227/2000, izvedejo pred koncem tekočega proračunskega leta in da jim jih Komisija vrne pred koncem proračunskega leta iz proračunskih postavk, ki so za to na voljo. Kajti v členu 7(2) Uredbe št. 1258/1999 je določeno, da se odhodki za oktober pripišejo oktobru, če se izvedejo med 1. in 15. oktobrom, medtem ko je treba poznejše odhodke pripisati novembru.

56. Za pripravo dokončne dodelitve sredstev v skladu s členom 14(2) Uredbe št. 1493/1999 pa so potrebni vsi podatki vseh držav članic v skladu s členom 16(1) Uredbe št. 1227/2000 in obdelava teh podatkov v obsežnem postopku za dokončno dodelitev sredstev.

57. V tem smislu samo zavezujoče in s tem učinkovito razumevanje pravil o rokih iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 zagotavlja, da lahko Komisija na podlagi dejanskih podatkov pravočasno prilagodi začetno dodeljena sredstva v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999. Če bi lahko države članice še poljubno po 10. juliju v celoti ali samo delno naknadno sporočile oziroma popravile podatke, ki bi učinkovali na dokončno dodelitev sredstev, Komisija ne bi mogla pravočasno dokončno dodeliti sredstev pred koncem proračunskega leta.

58. Tudi teleološka razlaga tako pripelje do opredelitve roka, določenega v členu 16(1) Uredbe št. 1227/2000, za zavezujočega, tako da načeloma prepozno posredovanih podatkov ni mogoče upoštevati pri dokončni dodelitvi sredstev v skladu s členom 14(2) Uredbe št. 1493/1999.

2. Drugi pritožbeni razlog

59. Helenska republika v drugem pritožbenem razlogu očita, da Sodišče prve stopnje ni

upoštevalo različnih načel prava Skupnosti. Komisija naj bi namreč, nasprotno od mnenja Sodišča prve stopnje, kršila dolžnost lojalnega sodelovanja, načela dobre vere, dobrega upravljanja in enakega obravnavanja, ker ni upoštevala popravljenih podatkov, ki jih je Helenska republika sporočila z zamudo.

60. Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da Komisija ni kršila zgoraj omenjenih pravnih načel. Pri tem tudi Sodišče prve stopnje ni kršilo teh načel. Helenska republika zato pritožbe ne more uspešno opreti niti na drugi pritožbeni razlog.

61. V zvezi z dolžnostjo lojalnega sodelovanja je treba opozoriti, da to načelo v skladu s členom 10 ES velja za razmerje med državami članicami in organi. To načelo pomeni dolžnost držav članic, da sprejmejo vse ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev uporabe in učinkovitosti prava Skupnosti in institucijam Skupnosti naloži vzajemno dolžnost lojalnega sodelovanja z državami članicami.[8]

62. Grška vlada vidi kršitev navedenih načel v tem, da je bila po njenem mnenju napaka, vsebovana v pravočasno predloženih podatkih, očitna in da bi morala Komisija na to nemudoma opozoriti, tako da bi jo bilo mogoče takoj popraviti. Občutno odstopanje podatkov o prijavljenih hektarih od podatkov o hektarih, ki jih je Komisija uporabila v Odločbi 2005/716/ES z dne 10. oktobra 2005 o začetni dodelitvi sredstev[9], bi moralo Komisijo spodbuditi k dodatnim vprašanjem.

63. To ni prepričljivo. V pravočasno posredovanem poročilu ni bilo očitne napake, ki bi jo Komisija morala takoj opaziti. Samo odstopanje sporočenih podatkov od podatkov, na katerih temelji začetna dodelitev sredstev v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999, nikakor samoumevno ne kaže na napako pri posredovanju. Nenazadnje je presoja očitnosti napake vprašanje dejstev, ki ga s pritožbo ni mogoče izpodbijati. Helenska republika pa ni očitala izkrivljanja dokazov.

64. Že v naravi *začetne* dodelitve sredstev je, da tako določeni stroški mogoče dejansko

8 – Glej sklep z dne 13. julija 1990 v zadevi IMM, Zwartveld in drugi (C-2/88, Recueil, str. I-3365, točka 17) in sodbi z dne 26. novembra 2002 v zadevi First in Franex (C-275/00, Recueil, str. I-10943, točka 49) in z dne 16. oktobra 2003 v zadevi Irska proti Komisiji (C-339/00, Recueil, str. I-11757, točka 71)

9 – Odločba Komisije 2005/716/ES z dne 10. oktobra 2005 o določitvi okvirne dodelitve finančnih sredstev za vinsko leto 2005/2006 državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v tržnem letu 2005/06 v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1493/1999 (UL L 271, str. 45).

ne bodo potrebni. Že zaradi tega odstopanja načeloma ne zbujajo dvoma o pravilnosti poročila. V tem primeru to splošno misel poleg tega potrjuje tudi člen 17(4) Uredbe št. 1227/2000, v katerem je za primer, če se sporoči celotna površina, ki je manjša od površine, na podlagi katere so bila dodeljena začetna sredstva, določena kazen. Ta določba izrecno izhaja iz možnosti, da podatki, ki jih je sporočila država članica, občutno odstopajo od začetnih sporočenih podatkov.

65. Komisija tako ni imela razloga, da takoj po prejemu pravočasno posredovanega poročila izhaja iz napake v posredovanih podatkih in da na to opozori pritožnico.

66. Grška vlada dalje vidi kršitev navedenih načel lojalnega sodelovanja, dobre vere in dobrega upravljanja v tem, da Komisija ni upoštevala popravljenih podatkov, ki so bili sporočeni več kot dva meseca po izteku roka, čeprav bi to po mnenju grške vlade v preostalih treh tednih pred datumom za sprejetje izpodbijane odločbe dejansko še lahko storila.

67. V zvezi s tem je Sodišče seveda vezano na dejanske ugotovitve Sodišča prve stopnje v izpodbijani sodbi. Helenska republika pa tudi ni očitala izkrivljanja dokazov.

68. Sodišče prve stopnje v skladu s svojimi navedbami v točkah 32 in 59 izpodbijane sodbe izrecno ugotavlja, da Komisija pred sprejetjem izpodbijane odločbe dejansko ni več mogla upoštevati popravljenih podatkov. Če pa datuma sprejetja odločbe – kot je navedeno zgoraj – ni mogoče poljubno premakniti nazaj in če čas, ki ostane do napovedanega datuma sprejetja odločbe, ki je že tako pozen, ne zadostuje, da se naknadno sporočeni podatki še upoštevajo, potem neupoštevanje nikakor ni kršitev dolžnosti lojalnega sodelovanja.

69. Sicer je jasno, da zapletenega postopka, za katerega zakonodajalec z določitvijo roka za oddajo poročil na 10. julij Komisiji določi trimesečni rok, ni mogoče izvesti v nekaj dnevih. To še toliko bolj velja, ker je odločbo o dokončni dodelitvi sredstev zaradi obstoječih medsebojnih odvisnosti na podlagi člena 17(3) Uredbe št. 1227/2000 mogoče sprejeti samo enotno za vse države članice.

70. Sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi nenazadnje ni prezrlo niti obsega načela enakosti.

71. Splošno načelo enakosti kot splošno načelo prava Skupnosti pomeni, da primerljivih položajev ni dovoljeno obravnavati različno in da različnih položajev ni dovoljeno obravnavati enako, razen če je takšno obravnavanje objektivno utemeljeno.[10]

72. Načelo enakosti tako ne zahteva, da se poročilo, posredovano dva meseca po izteku roka, upošteva enako kot poročilo, posredovano z nekajdnevno zamudo. Kajti v celotnem trimesečnem obdobju, ki ga ima Komisija na voljo za sprejetje odločbe, poročilo, posredovano z nekajdnevno zamudo, in poročilo, posredovano z več kot dvomesečno zamudo, ne pomenita primerljivih dejanskih stanj.

3. Tretji pritožbeni razlog

73. Helenska republika v tretjem pritožbenem razlogu trdi, da je izpodbijana sodba protislovna in da zato ne more obveljati. Sodišče prve stopnje naj bi se z navedbami v točkah 25, 26 in 43 izpodbijane sodbe, v katerih rok iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 opredeli kot zavezujoč, zapletlo v protislovje s točko 59 izpodbijane odločbe, ker je tam ugotovljeno, da upoštevanja poročil, posredovanih s krajšo zamudo, ni mogoče popolnoma izključiti.

74. Vprašanje, ali je obrazložitev sodbe Sodišča prve stopnje protislovna ali nezadostna, je pravno vprašanje, ki se kot tako sme uveljavljati v okviru pritožbe.[11]

75. Tudi tretji pritožbeni razlog ni prepričljiv, kajti nasprotno od mnenja pritožnice pravna presoja izpodbijane sodbe ni protislovna. Čeprav Sodišče prve stopnje kljub domnevi o zavezujoči naravi spornega roka meni, da upoštevanja zapoznelih poročil v izjemnih primerih ni mogoče „popolnoma izključiti“, hkrati obrazloži, da je takšna izjema mogoča samo pri kratki prekoračitvi roka, ne pa pri tako hudi prekoračitvi roka kot v obravnavanem primeru.

76. Sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi izčrpno razloži, zakaj so prav teleološki premisleki v prid zavezujoči naravi roka iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000. Komisiji mora namreč za sprejetje odločbe o dokončni uporabi sredstev, ki jo mora sprejeti pred koncem

10 – Glej med drugim sodbo z dne 11. julija 2006 v zadevi Egenberger (C-313/04, ZOdl., str. I-6331, točka 33) in navedeno sodno prakso.

11 – Sodba Sodišča z dne 25. januarja 2007 v združenih zadevah Sumitomo Metal Industries in Nippon Steel proti Komisiji (C-403/04 P in C-405/04 P, ZOdl., str. I-729, točka 77 in navedena sodna praksa).

proračunskega leta na dan 15. oktobra, ostati dovolj časa.

77. Če Sodišče prve stopnje torej upošteva samo poročila, posredovana s krajšo zamudo, kadar ta ne ovirajo pravočasnega sprejetja odločbe, so njegove utemeljitve dosledne. Logične kršitve v tem ni mogoče videti.

4. Povzetek

78. Ker nobenega od pritožbenih razlogov, ki jih je predložila Helenska republika, ni mogoče sprejeti, je treba pritožbo zavrniti v celoti.

VI – Stroški

79. Sodišče v skladu s členom 122(1) Poslovnika odloči tudi o stroških, če je pritožba zavrnjena. Iz člena 69(2) v povezavi s členom 118 Poslovnika izhaja, da se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

80. Ker pritožnica s predlogi ni uspela, se ji v skladu s predlogom Komisije naloži plačilo stroškov postopka.

VII – Predlog

81. Sodišču predlagam, naj odloči:

1. Pritožba se zavrne.

2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov postopka.